

διαθήκην μου καὶ ἐπιγράψατα αὐτήν, περεκάλεσα τὴν ἡγουμένην νὰ διατάξῃ νὰ δοθῇ αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἑσπέραι, χωρὶς νὰ εἶδῃ ὁ Ροβέρτος τὸν κομιστὴν. Μετὰ ταῦτα ἀνσιγείσθη τῆς κινκλίδος εἰσῆλθον εἰς τὸ αὐτὸν μὲν. Αὐθουσα μὲ δὲ ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ ἐδῆγῃσά με εἰς κληνδικὸν κοιτῶνα. — Ἡ τὰς, μοὶ εἶπε, τοῦ καταστήματος εἶναι αὐστηροτάτη, διὰ τοῦτο καὶ ὁ βίος ἡμῶν. Ὁ δὲ σὲ φανερὸν σκληρὸς. Ἐπαύουμαι νὰ τὴν μετριάσω, εἶναι ὁμοῦ ἀδύνατον· δὲν ἔχω τοιαύτην ἐξουσίαν. Ἔσο ὅμοῦ βεβαίη, κόρη μου, ὅτι ὁ ἀνθέτης συλλογιζομένη ὅτι ὁ βίος εἶναι βραχύς, καὶ ὅτι ἔχεις νὰ ἐξέλθῃς τὸν θεὸν διὰ πολλὰ ἀμαρτήματα.

Εἰς ταῦτα δὲν ἀπεκρίθην· καὶ πῶς ν' ἀποκριθῶ; ὁ νοῦς μου ἦτο ἀλλαγῶν. Πῶς ἔτρεμον διὰ τὸν Ροβέρτον! Μόλις περετῆρησα ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ ὅτι ἐστάθημεν πλησίον γυμνῆς καὶ ψυχρῆς κλίνης. Δὲν ἐνθυμούμαι πότε ἐκδυθεῖσα κατεκλίθην. Ἡ ἡγουμένη ἀπεχώρησεν, ἀμυδρὸν φῶς ἔφεγγε, καὶ αἱ ἀναπνοαὶ τῶν κοιμωμένων γυναικῶν ἐντὸς τῆς ἀχανοῦς ἐκείνης αἰθούσης ἐμορμύριζον ἀδιάκοποι.

Ὡ πόλα νύξ! Ποσάκις ἀνεστηκώθην, ἀπόφατιν ἔχουσα νὰ ἐνδυθῶ καὶ νὰ τρέξω πρὸς τὸν Ροβέρτον! Ἀλλὰ ἐνθυμομένη ὅτι πάντες ἐκοιμῶντο καὶ ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξέλθω, κατεκλινόμενη ἐκ νέου ἀπελπι.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΝΕΑΝΓΗΝ.

(18: φυλλάξ. 408.)

Ὁ δὲ λάβω τὴν τόλμην νὰ ὁμιλήσω περὶ ἀντικειμένου πολὺ δυσκόλου, περὶ τῆς καταστάσεως, λέγω, καὶ τῶν ἔξεων τοῦ γυναικείου φύλου. Ἡ γερμανικὴ φυλὴ τῆς Εὐρώπης, ὡς καὶ ἡ τοῦ νέου κόσμου, περέχει εἰς τὰς γυναικας ἐλευθερίαν κατὰ τὰ φαινόμενα πολὺ μεγαλειότεραν τῆς ὑπὸ τῶν λατινικῶν λατῶν διδομένης. Λέγω δὲ κατὰ τὰ φαινόμενα, διότι, κρίναντες καλῶς τὰ πράγματα, βλέπομεν ὅτι ἡ ἀληθὴς ἀνεξαρτησία τῆς γυναικὸς εἶναι σχεδὸν πανταχοῦ ἡ αὐτὴ εἰς τὰς νέας κοινωνίας. Ἀλλ' ἐνῶ κατὰ τὰς ἐπικρατούσας δοξασίας τῆς Δύσεως θεωρεῖται ἀναγκαῖον νὰ περιστοιχίζωνται αἱ νέαι ὑπὸ ἐπιτηρήσεων καὶ προφυλάξεων ἐξαιρετικῶν, καθόσον θεωροῦνται ὀλιγώτερον ἱκαναὶ ν' ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τῶν καὶ νὰ εὐρωσιν αἱ ἴδιαι τί ἀρμόζει εἰς αὐτάς, εἰς τὴν Ἀρχὸν ἐξ ἐναντίας καὶ τὴν

Ἀμερικὴν ἔχουσι τὴν ἐναντίαν ἰδέαν. εἰς πρὸς τὸ τελευταῖον μάλιστα τοῦτο κεφάλαιον ὑπάρχει μεγίστη ὑπερβολή, καὶ ἡ νέα, φθάσκα εἰς ὦραν γάμου, καλῶς προειδοποιεῖται περὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁπίους δύνανται νὰ τρέξῃ, καὶ ἀρκοῦντως πληροφορηθεῖσα περὶ τῶν μέσων τὰ ὅποια πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως προφυλαχθῇ ἀπ' ἐκείνων, ῥίπτεται ὑπὸ ἰδίων εὐθύνην εἰς τὸν κόσμον ὡς ἄλλος κερδοσκόπος, προσπαθοῦσα νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν τῆς ζωῆς της, ἥτις εἶναι ὁ γάμος.

Θεωροῦντες τὸ πρᾶγμα αἰσθηματικῶς, ὅπως δὲν θέλω νὰ τὸ ἐξετάσω, οἱ Γάλλοι, οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Ἰσπανοὶ δύνανται νὰ εἰπῶσιν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κόρη πάσχει ἐλλειψὶν ἀρεταίς, καὶ ἂν ὅχι ἀληθοῦς ἀρετῆς, τοῦλάχιστον ἀθωότητος· ὅτι, κατ' αὐτοὺς, τοιαύτη καὶ τοσαύτη γνώσις τῶν πραγμάτων τῆς ζωῆς, ἀποκτωμένη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, εἶναι ἐλλειψὶς χάριτος· ὅτι μία τῶν κυριωτέρων ἡδονῶν τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ διδάξῃ πολλὰ εἰς τὴν σύντροφον αὐτοῦ, ὅτι θὰ χαίρῃ διὰ τὴν ἄγνοιάν της, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει μεγάλη εὐχαρίστησις, οὕτω πῶς θεωρουμένου τοῦ πράγματος, νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμπιστευτικὰς συνδιαλέξεις μετὰ νέας συζύγου ἥτις, ὡς πρὸς τὰς θεωρίας, εἶναι τὴν παραιμονὴν τοῦ γάμου αὐτῆς προχωρημένη ἔσον καὶ γέρον θεολόγος.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ ἀντίπαλοι ἀποκρίνονται, ὅτι αἱ τοιαῦται ἰδέαι εἶναι φαντασίαι παιδαριώδεις καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας, ὅτι δὲν θὰ ἦτο δύσκολον ν' ἀποδείξωτιν ὅτι εἶναι καὶ ἀπρεπεῖς, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξετάξῃ τις τί ἐξέρει ἢ τί ἀγνοεῖ μίαν σύζυγος, ἀλλὰ πόσον εἶναι σταθεραὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῆς, καὶ κατὰ πόσον εἶναι ἐπιτηδεῖα νὰ λάβῃ εἰς χεῖρας τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου της.

Καὶ γνωστὸν μὲν ὅτι λόγος λόγῳ ἀντιπαλαίει· ἀλλὰ αἱ συνέπειαι τοῦ ἀμερικανικοῦ συστήματος εἶναι γεγονότα, ἅτινα ἔτω; δὲν συνηγοροῦσιν ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες ὑποστηρίζουσιν αὐτό.

Αἱ νέαι, εἰσερχόμεναι εἰς τὴν ζωὴν ὅπως οἱ κερδοσκόποι εἰς τὸ χρηματιστήριον, εἶναι φυσικῶς ἡναγχαζόμεναι νὰ γνωρίζωσι καλῶς τὰ μέσα δι' ὧν θὰ ἐργασθῶσι, καὶ τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια θ' ἀπαντήσωσιν. Ἡ ὠραιότης, τὸ πνεῦμα, ἡ χάρις μεθ' ὧν τὰς ἐπείκεισεν ἡ φύσις ἀντιπροσωπεύουσι τὸ διαθέσιμον κεφάλαιον· πρόκειται δὲ οὐ μόνον νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὸ καλῶς, ἀλλὰ καὶ ν' αὐξήσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὴν ἀξίαν του. Ἐκ τούτου προέρχεται φιλαρέσκεια ἥτις, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον. Λέγουσι δικαίως ὅτι αἱ γυναικες τῆς ἀνατολῆς, θεωροῦσιν ἐκυτὰς καταλλήλους πρὸς ἓνα μόνον σκοπὸν, δὲν σκέπτονται περὶ οὐδενὸς ἄλλου. Κατὰ τοῦτο αἱ νέαι Ἀμερικανίδες:

δὲν διακφέρουσι πολὺ ἐκείνων. Θέλουσι νὰ νυμφευθῶσι, τὸ λέγουσι μεγαλοφώνως, καὶ καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως δελεάσωσιν ἢ μᾶλλον ὅπως παγιδεύσωσι σύζυγον, παρουσιάζουσιν στίλβοντα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀγάμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐρύψαν τὰ βλέμματά των, ὅλα ἐκείνα ὅσα εἶναι φύσει νὰ περσίσωσιν αὐτὸν εἰς ἀπόφασιν πάντοτε σπουδαιοτάτην.

Δὲν δυσκολεύονται λοιπὸν καθόλου νὰ διαψεύσωσιν αὐταὶ πρῶται καταφανεῖς περιποιήσεις, καὶ ἔμεινεν ὡς παρουσιασθῇ περίστασις τὴν δρᾶττον μετὰ τοσούτης ἐλευθερίας καὶ σταθερότητος, ὥστε φέρεται πολλὰ παράδοξος εἰς τοὺς ξένους, οἵτινες εἶναι ὀλίγον συνειθισμένοι εἰς τὸν τοιοῦτον τρόπον. Τότε πλέον τὰ πάντα γίνονται εἰς αὐτὰς θεμιτά. Βλέπει τις εἰς χορὸν ὠραίαν νέαν δεκαεπτὰ ἕως δεκαοκτὼ ἐτῶν, κρεμαμένην ἀπὸ τοῦ βραχίονος χορευτοῦ, ὅστις πρὸ ἡμισείας ὥρας τῇ ἡτὸ ἀγνωστος ἐντελῶς. Καὶ πρῶτον μὲν βελιδίξει μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ, μετὰ ταῦτα δὲ τὸν περσίσκει ἢ, ὅ,τι εἶναι σχεδὸν τὸ αὐτὸ, περσίσκεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν κήπον, πλανᾶται μετ' ἐκείνου εἰς σκοτεινὰς δεινδροστοιχίας, εἰς ζοφερὰ κισσικά, ὑπόσχεται συνάντησιν μετ' αὐτοῦ τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν οἰκίαν της ὅπου θὰ ἦναι μόνη, ἐξακολουθεῖ τὴν κωμωδίαν ταύτην χωρὶς οἱ γονεῖς αὐτῆς νὰ ἔχωσι τὴν παραμικροτέραν ἰδέαν, οὐδὲ κἂν νὰ φροντίζωσι νὰ μάθωσι τί τρέχει, ἀνχωρεῖ εἰς τὴν ἐξοχὴν μετὰ τοῦ εὐτυχοῦς θνητοῦ τὸν ὁποῖον σαγηνεύει, καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν μεθύσῃ ὅπου τὸ δυνατόν καλλίτερα ὅπως κατορθώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν της.

Ὁ ἀνὴρ εἶναι πολὺ ἀδύνατος εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καὶ εὐκόλως δεικνύει εἰς τὸ πνευρῶδες πλάσμα τὸ προσβάλλον αὐτὸν, τὰ ἀδύνατα μέρη τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματός του. Καὶ ἐὰν μὲν εἶναι μάταιος, ἢ νὰ κολακεύει αὐτὸν καὶ τὸν ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ· ἐὰν δὲ ἐρωτόληπτος, τῷ δεικνύει ἀνεξαντλήτους θησαυροὺς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως. Ἄν δὲ πάλιν μαντεύσῃ ὅτι ἀνεφλέχθησαν τὰ αἰσθήματά του, εὕρισκεν τρόπον νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ὁ σπινθὴρ καὶ ἡ φλόξ εἶναι ἀμυδρὰ μιμήσεις τοῦ ἡφαιστείου, τὸ ὁποῖον κίσει ἐντὸς τῆς καρδίας της. Δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ μίαν μόνην Ἀμερικανὴν εἰς τὸν κόσμον, ἔχουσα τὴν μεγάλην ταύτην ῥοπὴν πρὸς τὸν γάμον καὶ τὴν ἀδιάκοπον ταύτην ἐπιτηδειότητα νὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι δυνατόν ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ ποθυμῶμεν, θὰ κατάρθονε νὰ τὴν νυμφευθῇ μέγας ἀριθμὸς γαμβρῶν. Ἀλλ' ὁ διαγωνισμὸς εἶναι ἰσχυράτατος, αἱ ἀντίζηλοι πολυάριθμοι, ἅπασαι ἐπίσης ὀπλισμέναι πρὸς πόλεμον, ὀλίγον ἐξετάζουσιν τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται ὅπως ἐπιτύχωσι, καὶ τοῦτο

σώζει μέγα μέρος τῶν δυστυχῶν νέων, τοὺς ὁποῖους λαμβάνουσι καὶ ἀφίνουσι καθ' ἐσπέραν, ὅπως συμβαίνει εἰς προμηχόνας προσβάλλοντες καὶ ὑπερσπιζομένους ὑπὸ πολεμιστῶν ἐπίτης ἀνδρείων.

Εἰς τοιοῦτο παιγνίδιον οὐχὶ μόνον ἡ χάρις, τὰ ἔληθῶς εὐάρεστα προτερήματα σθένυνται καὶ ἐξελίσφονται, ἀλλὰ καὶ τι πλέον, πρὸ πάντων τὸ αἶσθημα τοῦ σεβασμοῦ, τὸ ὁποῖον δυσκόλως ὁ ἄνθρωπος διατηρεῖ ἐνώπιον τοιούτων προσπαθειῶν. Ἐπειδὴ κολακεύουσιν αὐτὸν ὡς σουλτάνον, πιστεύει καὶ ὁ ἴδιος ὅτι εἶναι τοιοῦτος, καὶ εὐχαρίστως παραδέχεται τὴν ὑπεροχὴν τὴν ὁποῖαν τῷ ἀποδίδουσι. Καὶ ὁ περιπαθέστερος ἐκαστὴς ὀλίγον συγγέλλεται ἐνώπιον τῆς ἐρωμένης του, καὶ, τὸ παράδοξον εἰς πάντα ἄλλαν τόπον, δὲν προσπαθεῖ ν' ἀποκρύψῃ ἀπ' αὐτῆς οὐδὲ τὰ μεγαλειότερα ἐλαττώματά του. Ὅθεν βλέπει τις εἰς τοὺς χοροὺς νέους ἐξημεμένους ἕνεκα γέμματος ὑπὲρ τὸ δέον διαρκέσαντος, θεωροῦντας ἐκ τοὺς εἰς κατὰστασιν νὰ πλησιάζωσι τὰς κυρίδας, ἂν καὶ οἱ πόδες των κλονοῦνται· εἰς οὐδὲν δὲν φέρεται ἄτοπος ὁ τρόπος οὗτος. Εἶδον ὠραίαν νέαν, κρεμαμένην εἰς τὸν βραχίονα κυρίου, τοῦ ὁποίου ὁ οἶνος εἶχεν ἀρξήσει πολὺ τὰ φυσικὰ χρώματα· ἤκουε δὲ φράσεις βεβήως πολλὰ γλυκαίας, τῶν ὁποίων δὲν ἦτο δόλου ἄξιος. Λέγεται εἰς τὸν τόπον ὅτι, ἐκ τῆς γυναικείας αὐτῆς προθυμίας, ἐκ τῶν συναντήσεων, ἐκ τῶν μακρῶν περιπάτων, ἐκ τῶν ἀπεράντων καὶ ἰδιαιτέρων αὐτῶν συνεντεύξεων, οὐδέποτε προέρχεται ἄτοπὸν τι, διότι αἱ νέαι γινώσκουσιν ἄριστα ὁποῖον ἀνεπανόρθωτον δυστύχημα θὰ ἐγένετο εἰς αὐτάς. Ἡ κερδοσκοπία ἀποτυγχάνει καὶ γάμος διαλυόμενος διὰ τοιαύτην αἰτίαν, καθιστᾷ δυσκολώτατον τὸν δεύτερον.

Ὁ λόγος οὗτος μοι φαίνεται μᾶλλον εὐπρόσωπος ἢ πειστικός. Ἄπασαι αἱ κερδοσκοπίαί εἶναι φύσει τυχηραὶ, καὶ οὐδεὶς ἔμπορος κερδαίνει πάντοτε. Ἡ ὁδὸς εἶναι ἐπικίνδυνος, τὰ μέσα ἐπισφαλῆ· παραδέχομαι δὲ ὅτι ἡ καρδίκα εἶναι ἐντελῶς ἀμέτοχος εἰς τὴν γοητείαν, τὴν ὁποῖαν προσπαθοῦσι νὰ ἐμπνέωσιν αἱ νέαι, καὶ, ὥς τὸ εἶπωμεν ἐν παρόδῳ, τοῦτο δὲν εἶναι τὸ πλέον ἄξιον θαυμασμοῦ· πλὴν ὁ διάβολος εἶναι πονηρότατος, καὶ εἶδον ἀνθρώπους πολλὰ καλῆς πίστεως μὴ συμμεριζομένους ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ σύστημα τῶν συμπαιγνιῶν των, καὶ σείοντες ἐμφαντικῶς τὴν κερκλήν. Τὸ δὲ ἀνεμφισβήτητον εἶναι, ὅτι οἱ κληρικοὶ πατρῶν τῶν θρησκειῶν κατὰδικάζουσιν ὁμοφώνως τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ φέρεσθαι, καὶ διαβεβαιοῦσιν ὅτι ἀποδοκιμάζοντες αὐτὸν ἔχουσι λόγους ἰσχυροὺς.

Ὅπως δὴποτε, αἱ ἀπαγωγαὶ εἶναι συνηθέσταται. Καὶ κατ' ἀρχάς δὲν ἐννοεῖ τις καλῶς διατί, ἀφ' οὗ οἱ γονεῖς τὸν ὀλίγον ἀναμειγνύονται εἰς ὑπόθεσιν

τὴν ὁποῖαν κρίνουν μὴ ἐνδιαφέρουσιν αὐτούς. Ἀλλ' ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους οἱ νέοι θεωροῦσι τὸν τρόπον αὐτὸν ῥωμαντικότερον καὶ ἀρκούντως αἰσθηματικόν· διότι δι' αὐτοῦ κρύπτουσι τὴν εὐτυχίαν των ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν σκέψεων τοῦ ἀνιέρου κοινοῦ. Ἐξ ἄλλου δὲ μέρους, ὅσον ἀδιάφοροι καὶ ἂν ᾦναι οἱ γονεῖς περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς θυγατρὸς των, ἐπιθυμοῦσιν ὅμως νὰ εἰπωσι τὴν ἰδέαν των, καὶ ὁ ἐκλεχθεὶς σύζυγος ἐνδέχεται νὰ μὴ ᾦναι ἀρεστὸς εἰς αὐτούς. Διὰ τοῦτο οἱ νέοι ἀπαρτίζουν τὴν τυραννίαν ταύτην, ἐτοιμάζοντες τὰ καθήκοντά των καὶ ἀναβαίνοντες εἰς τὸν σιδηρόδρομον, ὅτε ὁ γάμος εἶναι τετελεσμένος. Ἐνταῦθα ἀρχίζει ἡ φάσις ἡ ἀληθὺς σπουδαία τῆς γυναικείας ζωῆς.

Ἡ νεόνυμφος ἀπέκτησεν ὅ,τι ἐπεθύμει· ἡ τύχη της ὠρίσθη· ἔχει σύζυγον, οἰκίαν, καὶ μετ' ὀλίγον μέγαν ἀριθμὸν τέκνων. Οἱ θεωρητικοὶ λέγουσιν ὅτι ἂν ἡ νέα κόρη τῆς Ἀμερικῆς εἶναι πολὺ ἐλευθέρα καὶ ζῇ βίον ἀδιακόπων διασκεδάσεων, ἡ νέα σύζυγος περιορίζεται ἀπ' ἐναντίας εἰς εἶδος ζωῆς αὐστηρότατον· ἐγὼ ὅμως οὐδέποτε εἶδόν τι τοιοῦτον. Αἱ νέαι γυναῖκες δεκνύουσι διαθέσεις ἐπίσης σφοδρὰς πρὸς τὴν παραλυσίαν, ὅσον καὶ πρὸ τοῦ γάμου αὐτῶν, καὶ ἐνὸς ἢ ἑλικίᾳ τὸ συγχωρεῖ χορεύουσι καὶ τρέχουσιν εἰς διασκεδάσεις παντὸς εἶδους, μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ ἐλευθερίας, ὅσον καὶ ἄλλοτε. Μιμούμεναι ὡς πρὸς τοῦτο τὰς Ἀγγλίδας, φροντίζουσι διὰ τὰ τέκνα των τόσον μόνον, ὅσον ἡ κατάστασις των καθιστᾷ ἀναπόφευκτον. Ἄν ᾦναι πλούσιαι ἀφίνουσιν εὐχαρίστως τὰ τέκνα τοῦ συζυγικοῦ ἔρωτός των εἰς τὴν *nursery*, ὅπου αἱ ὑπηρετίδες διοικοῦσαι τὸν μικρὸν αὐτὸν λαὸν κατὰ τὴν διάθεσίν των, ἐξασκοῦσιν ἐπιρροὴν ἀπόλυτον, τὴν ὁποῖαν σπανιώτατα ἡ παρέμβασις τῆς μητρὸς μετριάζει. Πάντα δὲ ταῦτα γίνονται χωρὶς νὰ ἐλαττωθῶσιν οὐδὲν ὅπως αἱ ἐνθουσιώδεις κατανύξεις καὶ αἱ ἐμπαιχθεὶς καὶ ἀτελεύτητοι ἐκείναι φράσεις, τῶν ὁποίων γινώσκουσι τὴν τέχνην αἱ γυναῖκες τῆς Ἀρκτου, ἂν καὶ δὲν θεωροῦσι διὰ τοῦτο ἑαυτὰς ἠναγκασμένους νὰ τὰς βάλωσιν εἰς πρᾶξιν.

Ἀλλ' ἡ ἑλικία προχωρεῖ· ὁ χορὸς παύει· ὁ κόρος ἐβάνει· ἡ γυνὴ ἀρχίζει νὰ μένῃ περισσότερον εἰς τὸν οἶκόν της. Ὁ σύζυγός της, ὅστις δὲν λατρεῖται ὀλιγώτερον αὐτῆς τὸ ἰδανικόν τοῦ οἰκιακοῦ βίου, ἐξακολουθεῖ ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν νὰ κατατρίβῃ ὁλοκλήρως τὰς ἡμέρας ἔξω τοῦ οἴκου του, καταγιγνώμενος εἰς ὑποθέσεις.

Διέρχεται ὅλας τὰς ἐσπέρους εἰς τὴν λέσχην ἢ εἰς ἀτελείωτα γαῖμακτα, ὥστε μόνις βλέπει τὴν σύζυγόν του. Ἡ νέα γενεὰ οὐδὲν ὅπως φροντίζει περὶ τῆς μητρὸς, καὶ αὕτη ἀναγκάζεται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν συναναστροφὴν τινῶν ὁμηλικίων της. Μετ'

ὀλίγον αἱ θυγατέρες της γίνονται μεγάλαι νεάνιδες, αἰτινές· καὶ αὐταί, ὀπλισμέναι ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν πρὸς κατάκτησιν συζύγου, ὅπως ἄλλοτε καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν, καταβαίνουσιν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ μήτηρ δὲν δίδει πλέον εἰμὴ ἀγόνους συμβουλὰς, δὲν ὑπακούεται περισσότερον ἢ ὅσον ἐκείνη ὑπήκουσεν ἄλλοτε. Ἡ αἰθουσα καὶ ἡ οἰκία της πληροῦνται πάλιν ὑπὸ νέων, οἵτινες δὲν φροντίζουσι περὶ αὐτῆς, οὐδὲ καὶ κρίνουν πάντοτε ἀναγκαῖον νὰ τὴν χαϊρετίσωσιν εἰσερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι. Βλέπει αὐτοὺς ἐνθρονισμένους εἰς θρανία ὅπως συνδιαλεχθῶσι χαμηλῇ τῇ φωνῇ μετὰ τῶν θυγατέρων της, καὶ τὸ καλλίτερον τὸ ὅποιον δύναται νὰ πράξῃ, καὶ συχνὰ πράττει, εἶναι ν' ἀποχωρήσῃ ἵνα μὴ στενοχωρῇ μηδένα. Ὅταν ζητήσῃ τις εἰδήσεις περὶ αὐτῆς ἀπὸ τὸν σύζυγον ἢ τὰ τέκνα της, οὗτοι φαίνονται ἀποροῦντες καὶ ἀποκρίνονται συχνὰ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, τόσον ὀλίγον τὸ πρᾶγμα τοῖς ἐνδιαφέρει. Βλέπων τὰς δυστυχεῖς μητέρας οὕτω πως ἐγκαταλελειμμένας πολλάκις ἐλυπήθην, διότι ἡ ἀγγλικὴ φιλάνθρωπίς, ἥτις ἐφευρίσκει καθ' ἡμέραν τόσα νέα μέσα ὅπως φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, δὲν ἐσκέφθη ἀκόμη νὰ εὕρῃ ἄσυλόν τι καὶ διὰ τὰ ἡμελημένα ταῦτα πλάσματα. Ἰσως θὰ ᾦτο δυνατόν νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς ἐρημόν τινα νῆσον, ὅπου τρώγοντα γλυκύσματα καὶ πίνοντα τέϊον, θὰ ἔζων ἡσυχῶς καὶ δὲν θὰ ἐτάραττον οὐδένα.

Τὸ ὀλίγον τοῦτο σέβας, τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὰς γυναῖκας, εἶναι κακὸν σύμπτωμα εἰς κοινωνίαν. Συντελεῖ βεβαίως πολὺ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διάθεσιν, τὴν ὁποῖαν ἔχουσιν οἱ ἄνδρες ὅπως ζῶσι μετὰ τῶν, εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ πνεύματος, εἰς τὴν καταφανῇ τραχύτητά της συμπεριφορᾷ καὶ εἰς τὴν κλίσιν πρὸς τὴν μέθην, ἥτις εἶναι ἐπίσης ἐν τῶν ἐλαττωμάτων τῶν ἀγγλικῶν ἀποικιῶν. Εἶναι τῶν λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις συχνὰ ἄνδρας ὑψηλῆς περιωπῆς καὶ διανοητικῶν δυνάμεων οὐχὶ κοινωνῶν, περιτρέχοντας τὰς ὁδοὺς μετὰ πόδας κλονοῦμένους· καὶ ἐτι λυπηρότερον νὰ παρκατηρῇ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι τοσοῦτον ἐπεικὴς πρὸς τὴν ἀκρασίαν, ὥστε οὐδὲ καὶ ὕλην κατακρίσεως εὐρίσκει εἰς αὐτήν. Θὰ ᾦτο ὅμως ἄδικον νὰ μὴ προσθέσω ὅτι αἱ ἑταιρίαι τῆς ἐγκρατείας κάμνουσι καθ' ἡμέραν προσηλύτους, καὶ ὅτι ἡ νέα γενεὰ φαίνεται ἔχουσα ὀλιγωτέραν τάσιν πρὸς τὸ προσφιλές τοῦτο ἐλάττωμα, τὸ ὅποιον ἔχει ἐτι ἀνάγκην πολλῆς θεραπείας ὅπως ἐκλείψῃ ἐντελῶς.

B.